

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120213687
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:6120213687.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2021:6120213687.2
2Csp/49/2021-48
6120213687

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, JUDr. Mária Tvrdíková, v spore žalobcu: Minihotovosť SE, Náměstí T.G. Masaryka 2392/17, 090 02 Břeclav, IČO: 04 355 211, zastúpený advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Majerníkova 3479/3/A, 841 05 Bratislava - Karlová Ves, IČO: 42 185 190, proti žalovanej: W.v, o zaplatenie 200,- Eur s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 200,- Eur s 5 % úrokom z omeškania od 27.1.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz na zaplatenie sumy vo výške 200,- Eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 27.1.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 04 355 211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciová spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícká spoločnosť) a zmenila sídlo na T.G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, a.s., (zanikajúca spoločnosť) so sídlom Pribinova

25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453 v postavení pri cezhraničnej fúzii, prišlo ku zlúčeniu nástupnickej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť.

3. Žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk registroval a požiadal ho o poskytnutie úveru vo výške 200,- Eur. Na základe Smlouvy o zápůjčke č. 494314 zo dňa 22.12.2016 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 57,-Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 257,- Eur a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o zápůjčke č. 494314 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 57,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 19.01.2017. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bol oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou, alebo písomne. Tiež bol oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- Eur za každú upomienku. Žalovaného vyzval na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Na upomienky žalovaný nereagoval a telefonicky sa mu s ním nepodarilo skontaktovať. Boli zaslané 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPPÚ a tak vznikla žalovanému povinnosť uhradiť mu 12,- Eur za zaslané upomienky, ktoré boli zaslané 23.01.2017, 24.01.2017, 24.04.2017, 27.04.2017. Žalovaný bol dňa 27.11.2019 vyzvaný na zaplatenie nároku. Dňa 30.10.2019 bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný neuhradil žiadnu platbu.

4. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol v spore platobným rozkazom sp. zn. 12Up/90/2020 dňa 5.11.2020.

5. Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému a žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa civilného sporového poriadku, v súlade s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. sa platobný rozkaz zrušil a v konaní pokračuje tunajší súd.

6. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žaloba mu bola doručovaná na adresu trvalého bydliska Hrnčiarska 1605/13, Stropkov, odkiaľ sa zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalobu sa mu nepodarilo doručiť ani cestou OO PZ vo Svidníku, pričom miestnym šetrením bolo zistené, že žalovaná dlhodobo pracuje vo Švajčiarsku a jej adresa nie je známa. Preto súd postupujúc podľa § 116 CSP po nezistení inej adresy žalovaného (ilustráciou v RO SR, ZVJS, SP) zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 20.7.2021. Žalobu súd považoval za doručenú žalovanému dňa 5.8.2021 bez ohľadu na to, či sa o nej žalovaný dozvedel.

7. Podľa § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 200,- Eur, súd na prejednanie veci v súlade s § 297 písm. b/ a § 219 ods. 3 CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 1 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 1.12.2021. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 14.10.2021.

10. Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

12. Dňa 22.12.2016 uzatvoril žalobca so žalovanou Zmluvu o úvere č. 494314, na základe ktorej žalovanej poskytol jednorazový bezúčelový nezáväzný úver vo výške 200,- Eur bezhotovostne na účet uvedený v zmluve s úrokovou sadzbou 0 %, poplatkom za poskytnutie úveru 57,- Eur s dňom splatnosti 19.1.2017. Celkovú čiastku, ktorú mala žalovaná zaplatiť, bola 257,- Eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú výšku úveru zaplatiť najneskôr v deň splatnosti na účet veriteľa formou vkladu alebo prostredníctvom vkladového lístku na ktorejkoľvek pošte alebo pobočke banky veriteľa, alebo formou prevodu peňažných prostriedkov zo svojho účtu.

13. Emailovými upomienkami zo dňa 23.01.2017, 24.01.2017, 24.04.2017, 27.04.2017 upomínal žalobca žalovanú na zaplatenie dlhu, ktorý bol splatný dňa 19.1.2017.

14. Listom zo dňa 30.10.2019 vyzval žalobca žalovanú na uhradenie dlžoby, pričom dlžná suma vrátane trov k 30.10.2019 predstavuje sumu 853,97 Eur s termínom úhrady 11.11.2019 do 16.00 hod. na uvedený účet.

15. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

16. Podľa čl. 18 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

17. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

19. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa ust. § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa ust. § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa ust. § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky

individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

23. Podľa ust. § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

24. Podľa ust. § 2 písm. c/ zákona č. 266/2005 Z. z. dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

25. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona č. 266/2005 Z. z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

27. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

29. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

30. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

32. Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

33. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z

omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právomoci slovenského súdu konať v predmetnej veci, nakoľko na strane žalobcu v danom konaní vystupuje subjekt so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie. V danom prípade súd dospel k záveru, že má právomoc prejednať predmetný spor s poukazom na čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, nakoľko žalovaným subjektom je spotrebiteľ, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky.

36. Následne sa súd zaoberal aj otázkou určenia rozhodného práva pre posúdenie vzťahu medzi stranami sporu, pričom v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia Rím I bude vzťah medzi stranami sporu posudzovať podľa slovenského práva, nakoľko sa v danom prípade jedná o vzťah spotrebiteľský, kde na strane jednej stojí fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej stojí právnická osoba - dodávateľ, konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. V danom prípade, na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nie je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov na dobu 28 dní, t.j. splatnosť bola dohodnutá do 3 mesiacov. Zmluvný vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje ustanoveniami zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku a ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcim spotrebiteľské zmluvy, nakoľko pri uzatváraní zmluvy o úvere konal žalobca (ako dodávateľ) v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný (ako spotrebiteľ) nekonal v rámci svojej obchodnej, prípadne podnikateľskej činnosti.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 22.12.2016 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným prostredníctvom diaľkovej komunikácie zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 200,- Eur. Zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, pričom žalovaný sa zaregistroval na adrese internetového sídla právneho predchodcu žalobcu za účelom zriadenia užívateľského účtu a požiadal ho o uzatvorenie zmluvy. Na základe takto uzatvorenej zmluvy sa žalovaný zaviazal vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu celkovú sumu 257,- Eur, ktorá pozostávala z poskytnutého úveru vo výške 200,- Eur a odplaty vo výške 57,- Eur. Žalovaný nezaplatil z poskytnutej pôžičky žiadnu sumu.

39. Pokiaľ ide o samotnú istinu vo výške 200,- Eur, v tejto časti súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, nakoľko mal za preukázané, že žalovaný si od právneho predchodcu žalobcu tieto finančné prostriedky požičal, pričom ku dňu podania žaloby neuhradil z poskytnutej sumy žiadnu čiastku. Žalovaný sa odstal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ho súd zaviazal v zmysle ctovabného ustanovenia aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- Eur odo dňa 27.1.2017 až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

40. Žalobca si v žalobe uplatňoval aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, predstavujúcej 4 upomienky v celkovej výške 12,- Eur. Svoj nárok opieral o článok IV zmluvy kde je uvedené, že môže požadovať od spotrebiteľa paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3,- Eur za každú zaslanú upomienku.

41. Spotrebiteľské zmluvy, ktoré možno nazvať aj typové či adhézne, sú zmluvy, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávateľia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ (oferent) zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky jej realizácie. Návrh zmlúv je veľmi často predtlačený na formulároch s tým, že fyzická osoba spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy,

nemôže vyjednávať a môže tento návrh buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť. U tohto druhu zmlúv sa dopĺňujú údaje o jednom z účastníkov zmluvy - o spotrebiteľovi.

42. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený Smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27.6.2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvad Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26.10.2006 Mostaza Celáro, C-168/2005 Zb. 1-10421, bod 25, tiež čl. z 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ- Korčovská).

43. Súd poznamenáva, že predmetná zmluva o úvere je typickou štandardnou formulárovou zmluvou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola. Poplatok za upomienku bol zo strany právneho predchodcu žalobcu vopred naformulovaný bez možnosti zmeny zo strany spotrebiteľa, resp. nebol medzi účastníkmi zmluvného vzťahu individuálne dojednaný. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 smernice).

44. Uvedené súd konštatuje aj z toho dôvodu, že zmluvné dojednanie obsahujúcej zmluve o úvere týkajúcej sa upomienky považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také poplatky, ktoré obstoja v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu so zreteľom na vzájomné práva povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľských veciach by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný poplatkami len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripraví obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní ako sú poplatky. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinnosti a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

45. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nie len podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „rátio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdného dvora vo veci C-618/10; rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. novembra 2012 sp. zn. 18Co/109/2011).

46. Vo vzťahu k poplatkom za upomienky je potrebné konštatovať, že upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie dodávateľa, spočívajúce v účtovaní

takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Keďže zmluvná podmienka, v zmysle ktorej je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa poplatok za upomienku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje jej neplatnosť (§ 53 ods. 5), veriteľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky. Navyše právny predchodca žalobcu resp. žalobca zasielal žalovanému upomienky mailom a súdu žalobca tak nepreukázal skutočné výdavky, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v tejto časti žalovanej istiny, t.j. v časti požadovaného poplatku za upomienky vo výške 12,- Eur a vzhľadom k nepriznaniu nároku na jej zaplatenie, nepriznal žalobcovi ani nárok na úroky z omeškania požadované v tejto sume, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samotnej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo z tejto istiny.

47. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

.....
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)
Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

JUDr. Mária Tvrđíková
sudca

rozhodol: